

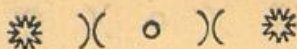
§. I.

Transitûs Pœnæ.

I. **H**Æc nociva temeritas, quæ sese *turbulentis* ob
 hærefes, aut aliàs, *temporibus* * tantùm ferè
 monstravit, usque aded per sacros canones
 repressa fuit, ut inde à Sæc. XIII. exempla desint ejusdem.

* De *Arianis* transmigrantibus jam egi in parte priorè §. I. num. 5. De *Anthymo*
 Eutychemo transeunte infra. Exempla omnium ultima in nostrâ Ger-
 maniâ adscribo bello intestino inter Reges contrariæ electionis, *Philippum*
Suevum, & *Ottonem* IV.

II. Sanctionem *pœnalem* in *Episcopos* transilientes ante
Nicænum I., non invenio, imò nec in isto Concilio: * adest
 autem de *Presbyteris*, aliisque *clericis* pœna *depositionis*, &
redactionis ad laicam communionem, sive ad statum infimum in
Ecclesiâ. **

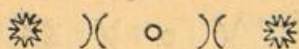

* Nicænum quippe *can. 15.* præsumptos transitus solummodò annihilat, & reducit transeuntes in derelictam sedem: *Hoc factum prorsùs in irritum ducatur: restituatur Ecclesia, cui fuit Episcopus, aut Presbyter, vel Diaconus ordinatus.* Vide Gratian. *can. 19. VII. q. 1.* Alter autem canon, nempe 16tus, de Episcopis non loquitur.

** Canon 13. sub nomine Apostolorum, loquens de Episcopo, filet pœnam; sed subsequens 14. Presbyterum, Diaconum, aut quemcunque de Clero, sine voluntate sui Episcopi transmigrantem, maximè, si reverti nolit, à ministerio publico ecclesiæ removet, solâ laicâ communionem salvâ: canon 15. excommunicat Episcopum, qui desertores illos ut clericos susceperit. Concilium Arelatense I. an. 314. *can. 22.* sequitur canonem Apostolicum 14. *De Presbyteris, aut Diaconibus, qui solent dimittere loca sua, in quibus ordinati sunt, & ad alia loca se transtulerunt, placuit, ut his locis ministrarent, quibus præfixi sunt; qui reliquis locis suis ad alium locum se transferre voluerint, deponantur.* Similiter Antiochena Synodus an. 341. *can. 3.* præse quoad hoc secuta est prædictum canonem Apostolorum 14., & refertur à Gratiano in *can. 24. VII. q. 1.* Ast Concilium Nicænum I. *can. 16.*, apud Gratianum *can. 23. caus.*, & *quæst. ead.* excommunicat detrectantes reverti clericos, Episcopo inferiores.

III. Romani Pontifices, ut Episcopos, aliis cathedris infilientes, ad harum evacuationem, desertarumque receptionem, juxta Nicænum canonem, cogere, utebantur *excommunicatione negativâ*, i. e., talibus non communicabant.*

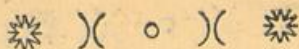
* Epist. Damasi I. ad Paulin. Antiochen. circa an. 378. apud Gratian. in cap. 43. VII. q. 1. *Eos quoque, qui de ecclesiis ad ecclesias migraverunt, tamdiu à communionem nostrâ habemus alienos, quàm diu ad eas redierint civitates, in quibus primùm sunt constituti: quòd si alius, alio transmigrante, in loco viventis est ordinatus, tamdiu vacet Sacerdotii dignitate, qui suam deseruit civitatem, quàm diu successor ejus quiescat in Domino.* Coustant Epp. RR. P.P. pag. 513. & 519. Ita anno 535. Agapetus I., tunc Constantinopoli præsens, petentibus Justiniano, & Theodorâ A. A., ut Anthymo, qui à Trapezunte ad illam urbem transierat, communicaret, respondit, fieri posse, si Anthymus se libello probaret orthodoxum, & ad cathedram suam reverteretur; impossibile esse, translaticium hominem in illâ sede permanere. Liberatus cap. 21. sui Breviarii, quod quære in Tom. 5. Concilior. pag. 740. De hoc casu, & Anthymo agebat postea Justinianus Imp. in Nov. 42. *Dejectus est de sede hujus regia urbis à sancta, & gloriose memoria Agapeto, sanctissima Ecclesia antiqua Roma Pontifice, eò quòd nullo modo sibi ipsi convenienti contra omnes sacros canones se intruserat Sedi: equidem Anthymus &*

ab Agapeto; & à Synode Constantinopol. planè depositus fuit; sed hoc propter *hæresin Euty. hianam*, non propter *transitum*. Hanc negativam excommunicationem quoque Hilarus Papa in casu *can. 30. VII. q. 1. an. 465.* comminatus est Irenæo, Episcopo, qui ad *Barcinonensem* ecclesiam migraverat: *Quod si Irenæus episcopus ad ecclesiam suam, deposito improbitatis ambitu, redire neglexerit, quod ei non iudicio, sed humanitate præstabitur, remouendum se ab episcopali consortio esse cognoscat.* Harduin. Tom. 2. Concil. pag. 790.

IV. *Sardicense* Concilium an. 347. asperavit pœnam contra Episcopos transeuntes, ut malum funditùs eradicaret; nempè, talibus *nec laica* communiõ relinquebatur; &, si prætexere at literas invitatorias, vel clamorem populi, *ne quidem in mortis articulo* reconciliabantur ad communionem.*

* *Can. I* ex versione Dionysii exigui: *Osius Episcopus dixit: non minùs mala consuetudo, quàm perniciofa corruptela, funditùs eradicanda est; ne cui liceat Episcopo de civitate suâ ad aliam transire civitatem; manifesta est enim causa, quâ hoc facere tentant; cum nullus in hac re inventus sit Episcopus, qui de majore civitate ad minorem transiret. Unde apparet, avaritia ardore eos inflammavi, & ambitioni servire, & ut dominationem agant. Si omnibus placet, hujusmodi perniciës sæviùs & austeriùs vindicetur, ut nec laicam communionem habeat, qui talis est: responderunt universi: placet. Hanc pœnam vocat L. Bar. de Pilatus in Originib. Juris Pontific. terribilem, ut quæ primis Sæculis in aliquibus tantùm ecclesiis vix contra idololâtras, voluntarios homicidas, & adulteros relapsos, fulminata fuerit. Concilium Aquisgranense an. 789. cap. 24. sic epitomavit istum canonem: Hosiùs Episcopus dixit: ut de civitate in civitatem quisquam si migraverit, aut Episcopus, aut Clericus, excommunicatus remaneat. In Decretalibus verò Gregorii IX., detractâ pœnâ, sic abbreviatus est cap. 1. de cler. non resid. ex Concil. Sardic. Non liceat Episcopo de civitate suâ transire ad aliam: manifesta est enim causa, pro quo facere hoc attentat; cum nullus sit inventus episcopus; qui ad minorem de majore civitate transiret. Alter canon Sardicensis in ordine 2dus sic sonat: Osius Episcopus dixit: etiam si talis aliquis extiterit temerarius, ut fortâsis excusationem asserens asseveret, quod populi literas acceperit, cum manifestum sit, potuisse plures præmio, & mercede corrumpi eos, qui sinceram fidem non habent, ut clamarent in ecclesiâ, & ipsam petere viderentur episcopum: omninò has fraudes damnandas esse, arbitror; ita, ut nec laicam IN FINE communionem TALIS accipiat. Si vobis omnibus placet, statuite. Synodus respondit: placet. Hunc canonem retulit S. Raymundus ad tit. de elect. cap. 2., quasi verò Sardicense Concilium hanc severitatem statuisset de quovis ad populi clamorem electo:*

cùm pergat in eos solos distringere, qui transmigrations suas his coloribus volebant excusare: videns autem nimium *Ofii* Cordubensis rigorem, adjecit parenthesin: nisi de hoc pariterit, quæ limitatio in *MStâ* Compilationione I., videlicet *Bernardi* Papiensis, omiffa est.

V. Austerioris hujus, atque ex Hispano ingenio, in *Arianos* transmigrantes justam vindictam spirante, profecti supplicii imitationem exiguam invenio. *

* Concilium *Chalcedonense* an. 451. non adoptavit in specie hanc *Sardicensem* pœnam: textum dedi in *part. prior. §. I. num. 5.*, & habet eum *Gratianus can. 26. VII. q. 1.* Concilium *Hipponense* an. 393. *Cresconium* Episcopum, qui, plebe *Rhegensis* villæ derelictâ, *Tubuniensem* invaserat ecclesiam, iussit solummodo abire, & plebe *Villarensi* esse contentum; cùmque ille non paruisset, *Carthaginense* III. an. 397. canone inter Africanos 48. nihil durius decrevit, quàm expulsionem illius ex ultimâ, implorato etiam brachio sæculari Præfidis provinciæ; textum dat *Gratianus can. 19. XI. q. 1.* Non obediit *Cresconius*, propter quod demùm an. 401. in Synodo *Carthagin.* V. per can. 77. conclusum est, requirendum esse *Numidiæ* Præfidem, ut scriptis suis compellat eundem ad comparendum in proximo universali Africano Concilio, sub comminatione sententiæ in se promulgandæ, si emanerit. Concilium *Arelatense* IV. can. 13. alternativè disposuit: nullus cujusque ordinis clericus, non *Diaconus*, non *Presbyter*, non *Episcopus*, quâcumque occasione faciente, propriam relinquat ecclesiam, sed omnimodis excommunicetur, aut redire cogatur; quasi relinquat arbitrium pœnæ pro circumstantiis casûs. In Concilio Romano, quod propter *Formosum* Papam sub *Joanne IX.* habebatur, can. 3. mentio quidem fiebat, sed nulla innovatio, *Sardicensis* canonis: Quia necessitatis causâ de *Portuensi ecclesiâ* FORMOSUS, pro vita merito, ad *Apostolicam Sedem* proventus est; statuimus, & omninò decernimus, UT ID IN EXEMPLUM NULLUS ASSUMAT; præsertim, cùm sacri canones hoc PENITUS INTERDICANT, & præsumentes tantâ feriant ultione, ut etiam in sine laicam eis prohibeant communionem; quippe, quod necessitate aliquoties inductum est, necessitate cessante in auctoritatem sumi non est permiffum. *Harduin. Tom. VI. Concil. pag. 487.*

VI. Quin imò *S. LEO I.* Papa promovit in Oriente aliam pœnam, quæ, licet implicitè contineatur in *Sardicensi* canone, hâc tamen lenior, *Nicænâ* major, foret, nempè, carentiam utriusque *Sedis*. *

* Refert decretalem Leonis I. Gratianus *Can. 31. VII. q. 1. Collectio Isidori* mens epist. 54. §. 5. fol. 212. *Dionysius* exiguus inter decreta Papæ Leonis num. 38. Ut, si quis Episcopus, suam deserens civitatem, majorem ambitus causâ petierit, non solum eam obtinere non poterit, sed & suâ carere debet. Dedit *Harduinus* Tom. I. Concil. pag. 1768. cap. 8. *Siquis episcopus, mediocritate civitatis suæ despectâ, administrationem loci celebrioris ambiervit, & ad majorem se plebem quâcunque occasione transtulerit, non solum à cathedrâ quidem pellatur alienâ, sed carebit & propriâ; ut nec illis præsideat, quos per avaritiam concupivit, nec illis, quos per superbiam sprevit.* Hoc decretum inter alia multa emanavit ad *Anastasium*, Episcopum *Thesalonicensem*, quâ Vicarium Sedis Romanae in illis partibus. Præferunt Canones pro Gallia Episcopis dati, sive à *Siricio* Papâ, quod credit *Constant*, sive ab *Innocentio* I., ut putant *Sirmondus*, atque *Labbaeus*, cap. 16. Item de his, qui de ecclesiâ ad ecclesiam transeunt, jussi sunt haberi, quasi relicta uxore ad alienam accesserint, quod impunitum esse non possit: talem Episcopum, in vasorem pudoris alieni, episcopatu privari jusserunt.

VII. Hanc decretalem cum retulissent Collectores canonum, *Dionysius*, *Burckardus*, *Ivo*, *Gratianus*, in suos Codes Decretorum, evasit ex hinc pœna ordinaria transitus. *

* Usque ad eò, ut iidem Collectores apposuerint istam explicationem canoni 30. Concilii *Meldensis* de an. 845., relato in *can. 32. VII. q. 1.*, licet in fonte tantum de canonicâ desinitione conservandâ genericè loquatur, assuendo: hoc est, ut utrâque careat: ista appositio legitur quoque in duobus MStis Decretis Gratiani, quæ servantur in Bibliothecâ S. Simeonis Trevir. Eandem pœnam an. 1096. constituit *Nemausense* in Gallia Concilium, præfidente *Urbano* II. Papâ, in omnes parochiarum presbyteros, qui ambitio- nis, vel cupiditatis causâ ad aliam ditio- rem migraverint ecclesiam.

VIII. Eandem pœnam firmavit novâ Decretali *Innoc. III.* an. 1198. in cap. 3. h. t. sibi * præcipimus, ut administrationem *Herbipolensis Ecclesiæ* penitus derelinquat. . . . Quia verò *Hildesemensem Ecclesiam*, cui fuerat alligatus, unde secundum *Apostolum* solutionem querere non debebat, nimis improbè dereliquit, ne ad ipsam redeat ulterius, districtius prohibemus; cum secundum traditiones canonicas, qui ad majorem se plebem trans-

tulerit, à cathedrâ repelli debeat alienâ, & carere propriâ; ut nec illis præsideat, quos per superbiam spreuit, nec illis, quos per avaritiam concupivit: Leonem M. hîc per Innocentium resuscitari, quis non videat?

* Erat hic *Conradus* I. Baro de Ravensburg, castro Franconiæ supra Herbipolim, vir à puero educatus ad excelsa, quoniam filius Diethonis ex Adelheide, quam Imp. Fridericus I. duxerat priùs uxorem, dimittere autem propter consanguinitatem debuit: in aulâ vivens, totus quantus evasit propter consanguinitatem debuit: in aulâ vivens, totus quantus evasit aulicus, & magnus politicus, trium Impp. successivè Cancellarius, *Friderici*, *Henrici VI.*, & *Philippi* Suevi: cum duobus primis expeditiones Palæstinas suscepit; ibidémque fundationi inclyti Ordinis Teutonici egregiè cooperatus est: primùm erat *Lubecensis* electus, & confirmatus; transfivit *Hildesium*; subinde accepit indultum à *Cælestino* III. affumendi majorem ecclesiâ: placuit ipsi *Herbipolensis* propter annexum Ducatum Franconiæ: *Philippus* Suevus, cui adhæsit contra *Ottonem* IV., procuravit ei favorem Capituli an. 1198: Postulatus neque se convertit ad Papam, neque ad Metropolitanum suum; quia ab utroque, pro partibus *Ottonis* IV. stante, nihil sperare poterat: Papa ipsum per literas, & Germaniæ Episcopos monuit, ne rediret ad *Hildesensem*, ut relinqueret nihilominus *Herbipolensem*: contempit ille: Papa eum Romæ solemniter excommunicavit, atque pro tali per *Magdeburgensem* denunciari jussit: tentavit primùm more sæculi per mediatores rem componere, sed *Innocentius* III. absolutè voluit personalem submissionem: profectus est ergò Romanam *Conradus*, in facco, & corrigiâ se prostravit, suum excessum recognovit, judicium non petiit, sed misericordiam, & gratiam, quam & consecutus est: vid. cap. 5. de *Clev. excom.* Fatum hujus *Herbipolensis* Episcopi describit P. GROPP, Prior Benedictinus ad S. Stephanum Herbipoli, in *Collect. noviss. Script. Wivceburg. Tom. 1. pag. 812.*

IX. Neque ad distractionem hujus pœnæ pervenisset *Innocentius*, nisi eum ex unâ parte honor sanctæ Sedis, & tunc in Germaniâ jam aliquamdiu contemni volita autoritas, ex alterâ verò parte nimia *Conradi* transeuntis capitositas, coëgissent. *

* Epistolæ *Innocentii* palam dicunt, quòd ipsi olim fuerint boni amici, etiam à facie invicem noti; protestantur sinceram *Conradi* dilectionem: dolent

de notâ inobedienciâ, quam vir, mundanis principiis excæcatus, incurrit, *cap. 5. de major. & obed.* Imò verò illa epistola, quam directè misit Papa ad *Conradum*, manifestè prodidit gratiam in pectore gestam: *Omni ergò excusatione cessante, si apud nos desideras gratiam invenire, mandatum studeas Apostolicum adimplere, non rediens ad Hildesensem Ecclesiam, & ab Herbipolensi recedens, ut tunc tandem, quem circa te in hoc etiam geramus affectum, evidenter agnoscas.* Gonzalez ad *cap. 3. h. t. num. 3.* Opus ipsum demonstravit discretionem *Innocentii*, quia distulit tam diu providere Herbipoli de novo Episcopo, donec *Conradus* humiliaretur, ut ab eo posset exaltari. Quàm verò de afsassinio *Conradi* doluerit anno 1201. idem Papa, hodieque testantur ejus literæ.

X. Circa idem ferè tempus *Innocentius* III. alium Germaniæ Episcopum, nempè *Wormatiensem*, * propter transitum ad *Moguntinam* Ecclesiam, cùm is diu sibi rebellis fuisset, ita cicuravit, ut longa recordatio tales casus amplius non retulerit.

* Erat hic *Lupoldus* à Schönfeld, de partibus *Philippi* Suevi, vir acerrimus, ac bellicosus: an. 1200. postulabatur ad *Moguntinam* Sedem, tribus tantum Canonicis *Sigfridum* I. ab Eppenstein eligentibus: hunc profligavit armis, ut pergeret Romam: occupavit Archiepiscopatum juxta suum Episcopatum, licet postulationem cassasset Papa per *cap. 23. de elect.* Incubum alienæ ecclesiæ excommunicavit Pontifex; at ille vicissim istum, ardetes pariter candelas pro solemnitate adhibens; sed & arma cum excommunicato *Philippo* Rege ubique circumferens, plurimumque nocens, perrexit tandem in Italiam cum exercitu contra ipsummet Papam: Parricidium *Philippi* Regis, ab *Ottone* Comite *Witelsbacensi* Bambergæ an. 1208. peractum, fatale ipsi fuit, imò salutare pro animâ; tunc enim à Papâ, & Imp. *Ottone* IV. pravalentibus, utrâque ecclesiâ, quin & Imperio exul factus est, *Wormatiensem* interim regente *Sigfrido* Moguntino; neque enim alium Vangionibus Episcopum constituit *Innocentius* loco hujus circumerrantis, & palantis. Tandem fortuna rediit ex gravi dissidio ejusdem Papæ cum Imp. *Ottone* IV. pariter excommunicato; contra quem electus *Fridericus* II. ab exilio recepit an. 1212. *Lupoldum*, & *Innocentio* reconciliatum restituit in suum Episcopatum, cui usque ad an. 1217. laudabiliter præfuit. *Gallia Christiana* Tom. 5. pag. 675. *Schannat* Histor. Episcop. Wormat. pag. 363.

XI. Aliam, prorsus extraordinariam, atque ex singulari

arbitrio, pro rerum circumstantiis, *profectam* transeuntis Episcopi pœnam lego inter epistolas *Hilari* Papæ *, anno 462. *Hermeti* inflictam esse propterea, quòd à *Bitterrensi* Episcopatu transivisset ad *Narbonensem* archiepiscopatum; nempè ut in eo quidem *permaneret*, sed *absque potestate ordinandi Episcopos*. **

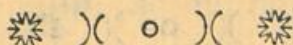
* Edidit super hoc negotio primus *Bavonius* Tom. VI. pag. 263. & seqq. duas *Hilari* epistolas ex veteri Codice MS. *Avelatensis* Ecclesiæ, primam ad *Leontiam* Arelatensem, alteram ad Episcopos *Viennensis*, *Lugdunensis*, *Narbonensis* primæ, & secundæ, & *Alpium Apenninarum*. In epist. ad *Leontium* sic scribit Papa: *cognovimus, . . . quòd iniquissimâ usurpatione quidam Hermes Episcopatum civitatis Narbonensis execrabili auctoritate præsumpsit: in alterâ vocat Hermetis factum præsumptionis improbitatem, oburgatione dignissimum, quod SS. Patrum decretis, & ipsi repugnet canonum institutis.*

** Indulgentiùs *Hermetem* habuit *Hilarus*, ingenio mitis, tum propter bonam ejus conversationem, tum pacis amore: *Scimus enim, & jam diu de memorati fratris conversatione nihil habemus ambiguum, cum antea vita ipsius cursum, & retrò antè postum nostro revolventes animo hos illum, quos in eo arguimus, INCURRISSE potius, quàm FECISSE, excessus, de quibus præsepte fratrum numero Concilio, ex diversis provinciis ad diem natalis nostri in honorem beati Petri Apostoli per Dei gratiam congregato, presentibus fratribus, & Coëpiscopis nostris Faustis, & Axanio, atque agentibus plurimis, qua vigorem respiciunt, auctoritatèque judicii, id à nobis pacis amore est constitutum, ut in sententiâ, quam sub animadversione utriusque legationis inde directâ, Christo Domino nostro inspirante, protulimus, neque charitas evangelica indulgentia, neque Apostolica virga defuerit disciplina; namque in totum nec remittere nos fecit indulgentia, nec affectio coërcere. Ei, qui NUNC Ecclesiæ Narbonensi PRÆSIDERE PERMITTITUR, ORDINANDORUM Episcoporum ob hac, qua prave facta sunt, SUSTULIMUS POTESTATEM. Admonet deinde Papa, ne quis imposterùm imitetur exemplum Hermetis: *Vestra Fraternitatis in Domino sincera dilectio . . . eorum taliter, qua in Narbonensi provinciâ emertere, meminere, UT TESTETUR FACTUM POTIUS, QUAM SUMAT EXEMPLUM, quod ita deinceps esse nolumus, SICUT NOVIMUS, NON FUISSE.**

XII, Unicus sine vindictâ canonicâ transitus est, cum
Archi-

Archi-vel Episcopus eligitur *in summum Pontificem*; jam pridem quippe extra attentionem constitutum est decretum Concilii Romani de an. 904., de quo supra num. 5., *ut factum FORMOSI in exemplum nullus assumat*: * Creati non ampliùs *transferuntur* in Cathedram Petri, sicut olim, sed pro lubitu suo *transseunt*, vel etiam retinent unà cum Papatu præhabitam Sedem. **

* *Primus* post illud decretum ex archiepiscopo *Ravennatum*, quam in Sedem de *Bononiensi* fuerat per *Landonem* Papam translatus, evasit an. 912. Pontifex Romanus *Joannes X.*, operâ *Theodora*, scorti nobilissimi, violenter intrusus, ut scribit ex *Luitprando Cæs. Baronius* Tom. 10. pag. 663. num. 13., postquam sex ante illum vicibus nondum Episcopi ad Sedem Apostolicam evecti fuerant; an. 965. *Joannes XIII.* ex *Narniensi*; an. 974. *Benedictus VII.* ex *Sutrino*; an. 984. *Joannes XIV.* ex *Papiensi*; an. 999. *Sylvester II.* ex *Ravennatensi*; an. 1009. *Sergius IV.* ex *Albanensi*; an. 1013. *Benedictus VIII.* ex *Portuensi*; an. 1046. *Clemens II.* ex *Bambergeni*; an. 1047. *Damasus II.* ex *Brixinensi*; an. 1055. *Victor II.* ex *Eistetensi*; an. 1058. *Nicolaus II.* ex *Florentino*; an. 1061. *Alexander II.* ex *Lucensi*; an. 1087. *Urbanus II.* ex *Ostiensis*; an. 1125. *Honorius II.* ex eodem; an. 1153. *Anastasius IV.* ex *Sabinensi*; an. 1154. *Hadrianus IV.* ex *Albano*; an. 1181. *Lucius III.* ex *Ostiensis*; an. 1185. *Urbanus III.* ex *Mediolanensi*; an. 1227. *Gregorius IX.* ex *Ostiensis*; an. 1241. *Cælestinus IV.* ex *Sabino*; an. 1254. *Alexander IV.* ex *Ostiensis*, & *Velitrensi*; an. 1261. *Urbanus IV.* ex *Hierosolymitano*; an. 1264. *Clemens IV.* ex *Sabinensi*; an. 1276. *Innocentius V.* ex *Ostiensis*; an. eod. *Joannes XX.* ex *Tusculano*; an. 1287. *Nicolaus IV.* ex *Pranestino*; an. 1303. *Benedictus X.* ex *Ostiensis*; an. 1305. *Clemens V.* ex *Burdigalensi*; an. 1313. *Joannes XXII.* ex *Portuensi*; an. 1334. *Benedictus XII.* ex *Mirepicensi*; an. 1342. *Clemens VI.* ex *Rotomagensi*; an. 1352. *Innocentius VI.* ex *Ostiensis*; an. 1378. *Urbanus VI.* ex *Barensis*; an. 1404. *Innocentius VII.* ex *Ravennatensi*; an. 1506. *Gregorius XII.* ex *Constantinopolitano*; an. 1409. *Alexander V.* ex *Mediolanensi*; an. 1448. *Nicolaus V.* ex *Bononiensi*; an. 1455. *Calixtus III.* ex *Valentino*; an. 1458. *Pius II.* ex *Senensi*; an. 1464. *Paulus II.* ex *Cervinensi*; an. 1484. *Innocentius VIII.* ex *Melphitensi*; an. 1492. *Alexander VI.* ex *Portuensi*; an. 1503. *Pius III.* ex *Senensi*; an. 1521. *Hadrianus VI.* ex *Devrasensi*; an. 1523. *Clemens VII.* ex *Narbonensi*; an. 1534. *Paulus III.* ex *Ostiensis*, & *Veliterno*; an. 1550. *Julius III.* ex *Pranestino*; an. 1555. *Marcellus II.* ex *Regiensi*; an. eod. *Paulus IV.* ex *Ostiensis*, & *Veliterno*; an. 1566. *S. Pius V.* ex *montis regalis*; an. 1585. *Sixtus V.* ex *S. Agathæ*;

an. 1590. *Urbanus VII.* ex *Rosianensi*; an. 1591. *Innocentius IX.* ex *Alexandrino*; eod. an. *Clemens VIII.* ex *Immolensi*; an. 1605. *Leo XI.* ex *Prænestino*; an. 1621. *Gregorius XV.* ex *Bononiensi*; an. 1644. *Innocentius X.* ex *Antiocheno*; an. 1655. *Alexander VII.* ex *Neritonensi*; an. 1670. *Clemens X.* ex *Camerino*; an. 1676. *Innocentius XI.* ex *Novarino*; an. 1689. *Alexander VIII.* ex *Brixienti*; an. 1691. *Innocentius XII.* ex *Neapolitano*; an. 1724. *Benedictus XIII.* ex *Beneventano*; an. 1730. *Clemens XII.* ex *Frascatino*; an. 1740. *Benedictus XIV.* ex *Bononiensi*; an. 1758. *CLEMENS XIII.* ex *Paduano*, *Episcopis*, *Archiepiscopis*, & *Patriarchis*, evaserunt summi *Episcoporum*: En 67. *Papas* ex *Episcopatibus* assumptos post prædictum *Concilium Romanum*; dum econtra tantum 66. ante exaltationem non erant *episcopi*; & sic unâ vice pluries posthabebatur, quam observabatur, can. 3. ejusdem *Concilii*.

** Jam *Clemens V.* retinuit cum *Papatu Burdigalensem* cathedram: de *Benedicto XIII.* memorat *L. B. de Pilatus*, quod post multas lachrymas novæ suæ electioni non aliâs confenserit, nisi retentâ priorē sponsâ, *Beneventanâ Ecclesiâ*: *Benedictus XIV.* pluribus annis perrexit tenere *Archiepiscopatum Bononiensem*: ergo summi *Pontifices* transeunt, si velint, retinent priorē *Sedem*, cum malunt, unâ cum *Romanâ*.

§. II.

Translationis antiquissima difficultas.

I. Contra *canonicas translationes* non quarentium eas *Episcoporum antiqui* sæpè plus difficultatis fecerunt, quam *spiritus*, & *litera SS. canonum* exposcebat; * sæpè quidem, ut *transmigrationibus* eò fortius opponerent repagulum:

* Rectè dixit *Anonymus antiquus* in tractatu de *translat.* cum *Jure Orientali* edito: *Migratio prohibita est, non translatio*; & can. 25. VII. q. 1. *Non ergò benè intelligunt ecclesiasticas regulas, qui hoc negant, causâ necessitatis, vel utilitatis fieri posse, quoties communis utilitas, aut necessitas persuaserit*; equidem *Harduinus* hanc *Pelagii II.* epistolam spuris *Isidori* meritis attribuit, nihilominus compositor rectè sensit. *Optimam*, quidquid in contrarium dixerit *Florens*, distinctionem fecit *Nicephorus lib. 14. cap. 39.* inter *μετάθεσις*, translationem, *μετάστασις*, transmutationem, atque *μετάβασις*, transitionem; quia *Nicænus canon* utitur verbo: *μεταβαίνειν*, transire, & *Sardicensis* verbo: *μεθίστασθαι*, se translocare, locum mu-